

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21C/204/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313210602
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8313210602.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobcu v 1. rade D. I., a žalobcu v 2. rade B. K. I., obaja bytom U. XXXX/XX, XXX XX T., obaja zastúpení advokátkou JUDr. Alenou Matýsovou, Mierová 4, Humenné proti žalovanému Kartago Tours, a.s., Špitálska 53, Bratislava, IČO: 31 371 205, zast. advokátom JUDr. Ing. Stanislavom Felšóčim, M.R. Štefánika 1, 902 01 Pezinok, v konaní o náhradu škody s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaní v 1. a v 2. rade sú **p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 39,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 1.059,55 eur, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobcovia podali dňa 7.4.2011 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadali aby súd zaviazal žalovaných na náhradu škody 660 eur s príslušným úrokom z omeškania.

Žalobu odôvodnili tým, že žalobca v 1. rade uzavrel v mene oboch žalobcov so žalovaným v 1. rade zmluvu o obstaraní zájazdu, predmetom ktorej mal byť zájazd do destinácie Rodos v trojhviezdičkovom hoteli s odletom dňa 23.7.2010 so stravovaním all inclusive. Z textu tejto zmluvy vyplýva, že právny vzťah medzi žalovanými sa riadi ust. § 652 Obchodného zákonníka, kde žalovaný v 1. rade je vo vzťahu k žalovanému v 2. rade obchodným zástupcom. Žalobca v 1. rade v deň podpisu zmluvy zároveň vyplatil plnú cenu zájazdu s vedomím, že došlo k uzavretiu zmluvy. Dňa 16.7.2010 sa žalovaný na telefonickú výzvu žalovaného v 1. rade dostavil do jej kancelárie, kde mu bolo oznámené, že podľa jej vyjadrenia žalovaný v 2. rade urobil chybu, že im zlyhal softvér a preto sa nedostali na zoznam cestujúcich a zo strany žalovaného v 2. rade ani nebol záujem poskytnúť náhradný zájazd. Žalobcovia preto reklamovali zájazd u žalovaného v 2. rade a dožadovali sa vysvetlenia, na čo im žalovaný v 2. rade zaslal iba ospravedlňujúci sa list zo dňa 25.8.2010. Na ďalšie naliehanie im žalovaný v 2. rade zaslal ďalší list, v ktorom uviedli, že išlo o pochybenie žalovaného v 1. rade, nakoľko im nebola doručená žiadna zmluva a preto ju nemohli nahodiť do systému. Žalovaný v 1. rade nevedel žalobcom poskytnúť ekvivalentný zájazd, preto prijali cenovo porovnateľný zájazd do Bulharska so stravovaním len raňajok. Stravovanie ako aj ubytovanie však bolo na veľmi nízkej úrovni. Žalobcovia miňali na stravovanie približne po 30 eur na osobu a deň, t.j. 660,- eur, čo je škoda, ktorú si uplatňujú touto žalobou.

Okresný súd Humenné rozsudkom zo dňa 7.10.2011, č.k. 22C/65/2011-99 žalobu zamietol, žalobcov v 1. a v 2. rade zaviazal nahradiť spoločne a nerozdielne trovy konania žalovanému v 1. rade pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 600,89 eur a nahradiť trovy konania žalovanému v 2. rade pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 723,72 eur, obom do troch dní od nadobudnutia

právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň súd podmienku, ktorú používa žalovaný v 2. rade v zmluvách o obstaraní zájazdu, resp. ju použil v článku 1,3 Všeobecných podmienok účasti na zájazdoch cestovnej kancelárie Kartago Tours, a.s. leto 2010 a ktorá znie: „K uzatvoreniu zmluvy medzi CK KARTAGO TOURS a objednávateľom dochádza prijatím podpísanej zmluvy o obstaraní zájazdu a jej potvrdením zo strany CK KARTAGO TOURS“ vyhlásil za neplatnú. Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia odvolanie, v ktorom navrhli rozsudok súdu prvého stupňa ako nezákonný zrušiť a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie. Žalobcovia v podanom odvolaní nesúhlasili s názorom súdu, že žalobcom iba mohol vzniknúť nárok na náhradu škody, no títo v žiadnom prípade nepreukázali vznik škody, výšku uplatnenej škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom a výškou škody a tak neunesli dôkazné bremeno. Tým, že žalobcovia absolvovali zájazd podstatne nižšej kvality, v cene zájazdu boli iba skromné raňajky, je podľa žalobcov, dostatočne pochopiteľné a odôvodňujúce to, že žalobcovia si museli stravu kupovať. Pre ustálenie výšky škody sa odvolávali na porovnateľnú cenu stravného v danej destinácii v danom období a ponechali ju na úvahu súdu.

Na základe odvolania žalobcov Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 10Co/1/2012 zo dňa 9.1.2013 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti vo veci samej, ako aj vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa nedostatočne vysporiadal s tým, že kto v skutočnosti v konkrétnom prípade zodpovedá za škodu a v akom rozsahu. Nevysporiadal sa s pasívnou legitimáciou, t. j. na strane žalovaných. Neobstojí tvrdenie súdu prvého stupňa, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno, pretože nepreukázali, že neboli schopní preukázať výšku vzniklej škody. Odvolací súd v tomto smere zaujal stanovisko, že v danom prípade mal prvostupňový súd uplatniť pri nemožnosti zistenia rozsahu vzniklej škody ustanovenie § 136 O.s.p., podľa ktorého, ak možno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami, alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy. Taktiež sa podľa názoru odvolacieho súdu, prvostupňový súd nevysporiadal so skutočnosťou, kto spôsobil škodu, či žalovaný v 1. rade, alebo žalovaný v 2. rade.

V priebehu konania žalobcovia vzali späť žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania 9% ročne zo sumy 660,- eur od 18.6.2010 až do 6.4.2011, preto súd v tejto časti konanie zastavil.

Súd na pojednávaní dňa 26.4.2013 uznesením pripustil zmenu žalobného návrhu tak, že žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú povinní uhradiť žalobcom škodu vo výške 660,- eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 7.4.2011 až do zaplatenia a to spoločne a nerozdielne, vrátane trov konania.

Okresný súd Humenné rozsudkom, sp.zn. 22C/65/2011-172 zo dňa 26.04.2013, ktorý sa stal právoplatný a vykonateľný dňa 12.06.2013 (čl.172) zamietol žalobu voči žalovanej v 1. rade a v prevyšujúcej časti žalobu voči žalovanému v 2. rade vylúčil na samostatné konanie. V konaní tak ostal ako žalovaný, len žalovaný v 2. rade, t.j. cestovná kancelária.

V tomto rozsudku súd uviedol, že v súlade s názorom Krajského súdu v Prešove v zrušujúcom uznesení, súd sa najprv musel zaoberať pasívnou legitimáciou žalovaných. Súd zistil, že žalovaná v 1. rade je cestovnou agentúrou, ktorá za žalovaného v 2. rade, ktorý je cestovnou kanceláriou uzatvára s objednávateľmi zmluvy o obstaraní zájazdu, avšak v mene žalovaného v 2. rade a nie v svojom mene a na účet žalovaného v 2. rade. Takto bola uzavretá aj zmluva o obstaraní zájazdu č. XXXXXXXXXX, zo dňa 18.6.2010 aj v tomto konaní a z tejto zmluvy sú vo vzájomnom vzťahu žalobcovia ako objednávateľia a žalovaný v 2. rade ako cestovná kancelária. Za kvalitu, rozsah a obsah služieb dojednaných v zmluve o obstaraní zájazdu zodpovedá žalovaný v 2. rade, ak budú preukázané ostatné podmienky. Prípadná zodpovednosť cestovnej kancelárie (a nie cestovnej agentúry) vyplýva aj z ustanovení Občianskeho zákonníka. Žalovaná v 1. rade ako cestovná agentúra a obchodný zástupca žalovaného v 2. rade nie je v žiadnom vzťahu s objednávateľmi.

Vzťah zo zmluvy o obchodnom zastúpení uzavretej medzi žalovaným v 1. rade ako obchodným zástupcom a cestovnou agentúrou a žalovaným v 2. rade ako zastúpený a cestovnou kanceláriou zakladá právne vzťahy len medzi týmito účastníkmi zmluvy.

Z týchto príčin rovnako aj zodpovednostné právne vzťahy z vyššie uvedených právnych predpisoch vznikajú len medzi účastníkmi Zmluvy o obstaraní zájazdu, t.j. objednávateľmi - žalobcami a žalovaným v 2. rade ako cestovnou kanceláriou. Vo vzťahu k žalovanej v 1. rade si zo zmluvy o obstaraní zájazdu

a zo zmluvy o obchodnom zastúpení nemôžu žalobcovia uplatňovať náhradu škody, lebo táto je len obchodným zástupcom žalovaného v 2. rade. Z tohto dôvodu súd žalobu voči žalovanej v 1. rade zamietol, pre nedostatok jej pasívnej legitímácie v tomto spore.

O trovách konania žalovanej v 1. rade vo vzťahu k žalobcom súd rozhodol uznesením z 3.9.2013 prá. a vyk. dňa 12.02.2014 (čl.186) v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.12.2013 (čl.206).

Následne Okresný súd Humenné rozsudkom zo dňa 9.4.2014 č.k. 21C/204/2013-33 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 660 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto dlžnej sumy od 19.11.2011 do zaplatenia ako aj trovy konania a v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 660 eur od 7.4.2011 do 18.11.2011 žalobu zamietol.

V dôsledku podaného odvolania žalovaným Krajský súd v Prešove ako súd odvolací zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konania. Poukázal pritom na skutočnosť, že z rozsudku súdu prvého stupňa nie je zrejmé, ktoré skutočnosti považoval súd prvého stupňa za preukázané a ktoré nie, zároveň z rozsudku nie je možné zistiť, akým spôsobom dospel súd k záveru, že dojednanie zájazdu do Bulharka s CK G. bolo realizáciou povinnosti žalovaného poskytnúť iný zájazd v porovnateľnej kvalite v súlade s ust. § 741g odsek 2 občianskeho zákonníka, pričom je možné aj to, že objednanie zájazdu s CK G. bolo objednaním nového zájazdu. Rovnako z rozsudku nie je možné zistiť, či žalobcom skutočne vznikla škoda vo výške 660 eur, pretože aj pokiaľ by žalovaný mal povinnosť zabezpečiť porovnateľný zájazd ako bol pôvodne objednaný, nie je možné vzniknutú škodu vidieť len v tom, že žalobcovia si museli dokupovať stravu (ak by táto skutočnosť bola preukázaná). Na cenu zájazdu nemá vplyv len stravovanie, ale aj ostatné služby, a preto otázku porovnateľnosti poskytnutého zájazdu je potrebné hodnotiť s ohľadom na všetky zložky ceny.

Na pojednávanie nariadené na deň 20.2.2015 sa nedostavili žalobcovia ani žalovaný, hoci predvolanie na pojednávanie im bolo riadne a včas doručené. Preto v zmysle ustanovenia § 101 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku vec bola prejednaná bez prítomnosti účastníkov tohto konania. Právna zástupkyňa žalobcov a právny zástupca žalovaného sa pojednávania zúčastnili.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby a jej príloh, najmä so zmluvou o obstaraní zájazdu, Všeobecným obchodnými podmienkami žalovaného, priemernými cenami stravy v destinácii Bulharsko v čase zájazdu žalobcov, výsluchom žalobcov a žalovaných. Po príslušnom poučení, súd vyhlásil dokazovanie za skončené, pretože účastníci a ich právni zástupcovia už nemali ďalšie návrhy na dokazovanie. Súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového a právneho stavu ktorý dovtedy vyšiel najavo. Tento sa oproti poslednému rozhodnutiu odvolacieho Krajského súdu v Prešove nezmenil a tento súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Súd zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca v 1. rade v priebehu konania zotrval na podanej žalobe. Uviedol, že so žalovaným v 1. rade uzavreli zmluvu o sprostredkovaní zájazdu na Rodos, za ktorý pôvodne zaplatili 960 eur. K uskutočneniu zájazdu z dôvodov na strane žalovaných nedošlo, pričom peniaze im vrátene neboli, akurát im dala žalovaná v 1. rade podpísať príjmový pokladničný blok, ale peniaze im fyzicky nedala, nakoľko tieto použila na zaplatenie ďalšieho zájazdu, a zvyšnú sumu im žalovaná v 1. rade vrátila v hotovosti. Nedošlo k žiadnemu právnemu aktu ukončenia pôvodnej zmluvy. Na uvedenom pokladničnom bloku je síce ako účel uvedené, že ide o zrušenie zájazdu, avšak zájazd zrušený nebol. Na nový zájazd do Bulharska v dňoch 30.7.2010 až 10.8.2010 bola uzavretá aj nová zmluva o obstaraní zájazdu, nie so žalovaným v 2. rade ale s CK Mireks. Stravovanie však bolo len formou raňajok. Škodu videl v tom, že v termíne ktorý mali voľný, vrátane dovoleniek si už neboli schopní zabezpečiť zájazd za prvotne dohodnutú cenu na takej úrovni a preto si museli doplácať na strave.

Žalobkyňa v 2. rade na konanom pojednávaní taktiež zotrvala na podanej žalobe. Ďalej uviedla, že dňa 16.7.2011 sa po telefonáte žalovaného v 1. rade dostavila do jeho kancelárie, kde jej bolo oznámené, že vzhľadom na pochybenie žalovaného v 2. rade nikam nepôjdu. Ona ako učiteľka má obmedzené možnosti výberu termínu dovolenky. Požadovali porovnateľný zájazd, avšak všetko vychádzalo nepomerne draho a neboli ochotní nič doplácať, na druhej strane boli ochotní ísť kdekoľvek. V rovnakej cenovej kategórii bolo len Bulharsko, avšak len so stravovaním iba s raňajkami a na túto skutočnosť aj boli žalovaným v 1. rade upozornení. Túto ponuku na zájazd do Bulharska aj v

porovnateľnom termíne, ako bol pôvodný zájazd prijali, s CK G. s dátumom odletu 20.7.2010. Tento však nemal k dispozícii letenky na daný termín, preto leteli až 30.7.2010. Ďalej uviedla, že pôvodná zmluva, im bola zo strany žalovaného predložená na predtlačenom formulári a časť zmluvy odkazovala na Všeobecné obchodné podmienky. Tieto obsahovali ustanovenia o penalizácií v prípade odstúpenia od zmluvy klienta, avšak nie aj ustanovenie, ktoré by obsahovalo podobné ustanovenie pre prípad, že by došlo k odstúpeniu od zmluvy zo strany žalovaných.

Čo sa týka uplatnenej náhrady na škodu, tak táto pozostáva z výdavkov na stravu a nápoje. Je toho názoru, že ak by im žalovaný v 1. rade dal včas vedieť, že k uskutočneniu zájazdu nedôjde, tak by mali dostatok času na zabezpečenie si porovnateľného zájazdu. Ďalej sa vyjadrila, že nežiadali žalovanú v I. rade o vrátenie peňazí v plnej sume s tým, že by si zabezpečili nejaký iný alternatívny zájazd prostredníctvom nejakej inej cestovnej kancelárie, nakoľko aj keď mali vážne výhrady už voči samotnému Bulharsku, nevidela dôvod, prečo by mala doplácať 200 alebo 400 eur za seba a za manžela, keď si zájazd kúpili už pred mesiacom. Neskúšali ísť ani do nejakej inej alternatívnej cestovnej kancelárie alebo agentúry, aby vypracovala cenovú ponuku. Hľadávali však na internete a každý iný porovnateľný hotel all inclusive Grécko vyšiel na tých 700 eur. Taktiež im bolo podozrivé aj to, že celý čas žalovaná v 1. rade tvrdila, že peniaze neboli na jej účte a nebola ochotná ich ani vrátiť, preto nemali v podstate peniaze ani na to, aby mohli ísť do inej cestovnej kancelárie a kúpili si iný zájazd. Tvrdila im, že ona si tie peniaze potom od žalovaného v 2. rade nejakým spôsobom vymôže.

Uviedla, že so žalovanou v I. rade, sa snažili komunikovať v zmysle, že chcú porovnateľný zájazd all inclusive s tým, že prípadne doplatí vyššiu cenu žalovaná v 1. rade, čo však celý čas odmietala. Bola ochotná doplatiť každému akurát po 50,- eur, ale viac nie. Nakoniec ale aj z toho jej prísľubu vzišlo. Všetky ponúknuté zájazdy vychádzali o cca 400,- eur viac. Taktiež uviedla, že neprijali ponuku najbližšie najlacnejšieho porovnateľného zájazdu s tým, že cenový rozdiel by si doplatili sami a následne by si uvedený rozdiel ako náhradu škody vymáhali voči cest. agentúre z dôvodu, že na takýto postup nemali dostatok finančných prostriedkov.

Boli v tom, že iné zájazdy porovnateľné za tú cenu nie sú, preto boli nútení uzavrieť zmluvu na iný zájazd. Zájazd do Bulharska boli ochotní akceptovať a zmluvu uzatvorili len preto, že žalovanej v 1. rade verili a preto, že boli v časovej tiesni. Keďže žalovaná v 1. rade nebola ochotná ponúknuť iný zájazd na porovnateľnej úrovni, prijali Bulharsko s raňajkami, ale o neseříznosti vypovedá aj fakt, že po tom, čo uzavreli zmluvu na Bulharsko im povedala, nech pôvodnú zmluvu na Rhodos roztrhajú a aj všetky príjmové doklady, ktorými zaplatili cenu zájazdu. To však neurobili. Potom s nimi uzatvorila zájazd do Bulharska s tým, že nech idú bez kompletného cestovného poistenia a že to bude lacnejšie o 34,- eur. Túto zmluvu však neuzatvorili dobrovoľne, ale v dôsledku časovej tiesne. Žalovaná v 1. rade im dala aj formulár na komplexné cestovné poistenie s tým, že keď sa niečo v Bulharsku stane, tak ho vyplní. Uviedla, že vedeli, že vzhľadom na druh zájazdu si budú musieť dokupovať stravu, že v cene zájazdu nie sú zahrnuté obedy ani večere. Ďalej uviedla, že nemajú žiadne listinné dôkazy o tom, že strava stála 30 eur denne, nakoľko nie v každej reštaurácii im bloček dali a bol by ich aj veľký počet.

Žalobkyňa v 2. rade poukázala na vyjadrenie žalovaného v 2. rade, že nedostal za daný zájazd úhradu od žalovanej v 1. rade, pričom v zmluve o obstaraní zájazdu je uvedené, že žalovaná v 1. rade má najneskôr do 23.6.2010 zasláť peniaze žalovanému v 2. rade. Žalobkyňa v 2. rade mala za to, že žalovaná v 1. rade už vtedy keď neposlala peniaze vedela, že zájazd nebude zrealizovaný, a keby už vtedy peniaze vrátila, alebo ich na to upozornila, boli by mali dostatok času, aby si objednali obdobný zájazd v obdobnej kvalite. Podľa udania žalobkyne v 2. rade im žalovaná v 1. rade nevyplatila kompenzáciu, fyzicky teda im neboli vyplatené žiadne peniaze. Pôvodné vyplatená cena za zájazd na Rhodos im vyplatená nebola, ale bol im vyplatený iba rozdiel medzi cenami Bulharska a Rhodosu. Žalobkyňa v 2. rade ďalej uviedla, že majú za to, že žalovaná v 1. rade porušila podmienky zmluvy o obchodnom zastúpení a na pojednávaní predložila e- mail, v ktorom žalovaná v 1. rade oznámila žalobcom potvrdenie termínu Bulharska a kompenzácia za nepríjemnosti cca 45,- eur. Na otázku právneho zástupcu žalovanej v 1. rade uviedla, že zmluvu mali uzavretú so žalovanou v 2. rade prostredníctvom žalovanej v 1. rade.

Zástupca oboch žalobcov k veci uviedol, že predmetom žaloby, je domáhanie sa náhrady škody - nákladov vynaložených na stravu v Bulharsku a to z titulu neuskutočnenia zájazdu na základe zmluvy o obstaraní zájazdu, ktorá je definovaná v uvedenej žalobe na Rhodos a to aj z toho dôvodu, že žalobcom nebol poskytnutý rovnocenný zájazd, hoci na to bol časový priestor mesiac. Poukázal na to, že zájazd nebol zrušený, napriek tomu, že na výdavkom doklade je ako účel platby uvedené zrušenie zájazdu. Sú si však vedomí, že zájazd zrušený nebol, že iní ľudia na tej zájazde išli, pričom ani pre žalobcov zrušený

nebol. Ide o náhradu škody, ktorá sa dá hmatateľne vyčíslieť zaplatením stravy počas celého zájazdu. Žalobcovia vedeli do akých podmienok idú, lebo aj napriek časovej tiesni sa museli prispôsobiť tomuto termínu. Nakoľko sa zájazd all inclusive neuskutočnil, v rámci ktorého mohli mať zabezpečené všetky služby a tieto služby zabezpečené nemali, považujú za škodu, rozdiel v kvalite služieb, ktoré im mali byť poskytnuté na základe all inclusive zájazdu v porovnaní so službami, ktoré im boli poskytnuté na základe zájazdu, na ktorý následne išli ako na alternatívny zájazd do Bulharska. Ďalej uviedol, že majú zato, že u uplatnenej škody vo výške 660 eur ide vlastne o náklady na stravu, ktoré by im za iných okolností nevznikli, pokiaľ by boli zo strany žalovanej v I. rade zabezpečené podmienky pôvodného all inclusive zájazdu.

Pôvodne žalovaná v 1. rade k žalobe uviedla, že žalobcovia dňa 19.7.2010 uzavreli novú zmluvu o obstaraní zájazdu s CK Mireks a zaplatili kúpnu cenu 838 eur. Uvedeného zájazdu do Bulharska v dňoch 30.7.2010 až 10.8.2010 sa zúčastnili. Počas zájazdu nemali u delegáta žiadne pripomienky ani sťažnosti a tieto si neuplatnili ani po návrate. Uplatnenú škodu si žalobcovia u nej neuplatnili a ani ju nepreukázali, preto navrhla, aby súd žalobu zamietol. Žalovaná v 1. rade ďalej uviedla, že k uzavretiu prvého zájazdu na Rhodos došlo úplne štandardným spôsobom tak, ako sa zájazdy bežne uzatvárajú. Kúpnu cenu zájazdu žalobcovia zaplatili priamo pri podpísaní zmluvy, ktorá bola zaregistrovaná v rezervačnom systéme žalovaného v 2. rade oproti príjmovému dokladu k tejto zmluve. Týmto spôsobom bol považovaný zájazd za uzatvorený a predaný. Uzatvorenie zmluvy prebehlo tak, že po objednaní za prítomnosti žalobcov v 1. a v 2. rade doplnila do počítača do uvedeného registračného programu osobné údaje žalobcov ako aj Kartago Tours, a.s., taktiež aj svoje. Fyzicky následne vytlačila v písomnej forme uvedenú zmluvu s danými údajmi, kde už boli udávané aj ostatné veci, termín zájazdu, cena ako aj ďalšie náležitosti tak ako je to v zmluve uvedené. Potom ako zadá potrebné údaje do daného programu na rezerváciu týchto zájazdov pre Kartago Tours, a.s. automaticky tento program stanoví číslo zmluvy o obstaraní zájazdu, v tomto prípade to bolo číslo 101011576, to robí automaticky systém na konto jej cestovnej kancelárie. Po vytlačení uvedenej zmluvy s týmito náležitosťami zmluvu podpísala za žalovaného v 2. rade a za objednávateľov podpisovali žalobcovia. Následne v priebehu troch až piatich dní jej príde potvrdenie z cest. kancelárie o akceptovaní zadania tejto jej objednávky emailom, poštou a pod. V prípade žalovaného v 2. rade to stále chodievalo emailom. Uvedené potvrdenie však neprišlo. V tom čase bol veľký obrat práce preto nepátrala po príčine. Mala poznačený dátum, kedy sa mala ozvať žalobcom a až vtedy sa k tomu dostala. Snažila sa so žalovaným v 2. rade túto situáciu vyriešiť, avšak oni jej povedali, že jednak tento konkrétny zájazd už bol obsadený a ani nevedeli ponúknuť žiadne iné porovnateľné zájazdy, nakoľko bola vtedy vrcholová sezóna, čím komunikácia so žalovaným v 2. rade skončila a tento si ani žiadnu zodpovednosť neprípúšťal. Urobila všetko čo bolo v jej silách avšak žalobcovia na všetky ponuky žiadnym spôsobom nereagovali. Uviedla, že kúpna cena zájazdu, ktorú uhradili žalobcovia, bola prevedená na účet jej cest. agentúry, žalovanému v 2. rade ich neplatila. Kúpnu cenu zájazdu vrátila žalobcovi v 1. rade a to na základe výdavkového pokladničného dokladu č. 211 zo dňa 19.07.2010 na sumu 959,44 eur a následne bol zrealizovaný zájazd cestovnou kanceláriou Mireks, a teda nie je pravdou, že táto suma bola priamo prevedená ako kúpna cena zájazdu do Bulharska. Žalobcovia mali možnosť po tom, čo prevzali tie peňažné prostriedky odísť do inej cestovnej kancelárie a túto možnosť mali už od začiatku. Žalovaná v 1. rade im však možnosť zrušiť zmluvu, vrátiť im peniaze s tým, že môžu ísť do inej agentúry ani neponúkla, pretože si chcela zachovať profesionálny kredit a chcela všetko pre to urobiť, aby boli spokojní. Ukončenie zájazdu so žalovaným v 2. rade bolo dohodou, pretože prostriedky boli vrátené a pracovalo sa na nájdení iného zájazdu s tým, že žalovaná v 1. rade ako zástupkyňa žalovaného v 2. rade sa dohodla so žalobcom v 1. rade na ukončení tejto dohody. Žalovaná v 1. rade uviedla, že ako obchodná zástupkyňa pracuje zhruba od roku 2004, odkedy som začala podnikáť v tejto oblasti. Nepamätá si počty zmlúv uzavretých predtým pre Kartago Tours, a.s., avšak bolo ich niekoľko desiatok ročne. Aj v súčasnosti robí obchodnú zástupkyňu aj pre firmu Kartago Tours, a.s.. Ohľadom odškodnenia ju žalobcovia začali kontaktovať až okolo 19.10.2010, predtým však do nástupu na destináciu do Bulharska neprejavovali žiadnu nespokojnosť a žila s tým, že všetko je vysporiadané.

Pôvodný zástupca žalovanej v I. rade namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovanej v I. rade. Nakoľko žalovaná v I. rade je len cestovnou agentúrou a nie cestovnou kanceláriou a to s poukazom na § 741a a násl. Občianskeho zákonníka, ktorý hovorí len o cestovnej kancelárii a zároveň s poukazom na zákon 281/2001 Zb. a to zákon o zájazdoch. Ďalej uviedol, že je pravda, že zájazd na Rhodos sa neuskutočnil a že tento vzťah bol ukončený urovnaním medzi nimi. Je treba povedať, že žalobcovia riadne uzavreli zmluvu na absolvovanie iného zájazdu, ktorý riadne absolvovali. Je treba poukázať

aj na to, že nie sú tu splnené podmienky pre náhradu škody, pretože žalovaná v I. rade neporušila žiadnu právnu povinnosť voči žalobcom a teda tu nie je príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Tiež poukázal na to, že sú neaplikovateľné ustanovenia § 741g/ a h/ Občianskeho zákonníka tak, ako argumentuje právny zástupca žalobcov, nakoľko k zrušeniu zájazdu v zmysle týchto ustanovení nedošlo, ale zájazd sa uskutočnil. Ďalej poukázal na fakt, že zo strany žalobcov nebola žiadna reklamácia, žiadna sťažnosť voči CK G. za zájazd v Bulharsku. Navyše žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali listinnými dôkazmi vznik škody, čo potvrdila na pojednávaní aj žalobkyňa v 2. rade.

Žalovaný v 2. rade, v tomto štádiu už len jediný žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že škoda tak, ako si ju uplatňujú žalobcovia nemá svoj pôvod v konaní alebo opomenutí žalovaného v 2. rade, preto považuje žalobu za nedôvodnú. Tvrdil, že čo sa týka prvotného objednaného zájazdu do destinácie Rhodos, majú za to, že žalovaný v 2. rade Kartago Tours, a.s. riadne zabezpečila, resp. obstarala uvedený zájazd, tento zájazd nebol zrušený a to nebol zrušený ani sčasti. Použitie § 741g a § 741h Občianskeho zákonníka je v tomto konkrétnom spore právne nedôvodné a to z dôvodu, že v danom prípade nedošlo k ukončeniu zmluvy a to ani odstúpením od zmluvy a ani k zrušeniu zmluvy zo strany žalovaného v 2. rade. Ďalej právny zástupca žalovaného v 2. rade tvrdil, že došlo k dohode o urovnaní medzi žalobcami a žalovaným v 2. rade, na základe ktorého došlo aj k finančnému vysporiadaniu a to k rozdielu v cenách pôvodného zájazdu do destinácie Rhodos a k novému zájazdu ktorý si vybrali žalobcovia cez spoločnosť G., s.r.o., a tým došlo k zániku právneho vzťahu medzi žalobcami a žalovaným v 2. rade. Žalobcovia dobrovoľne uzatvorili zmluvu o obstaraní iného zájazdu s destináciou v Bulharsku s inou cestovnou kanceláriou bez nejakých námietok. Podľa právneho zástupcu žalovaného v 2. rade je právne podstatné aj to, že zmluvou o obstaraní zájazdu do novej destinácii v Bulharsku s inou cestovnou kanceláriou nedošlo ani k zmene pôvodnej zmluvy o obstaraní zájazdu, ani k náhradnému zabezpečeniu zájazdu. Zároveň poukázal na to, že v danom konkrétnom spore nie je možné použiť § 741g ods. 4 OZ ako to udáva Krajský súd v Prešove a to z dôvodu, lebo druhá zmluva o obstaraní zájazdu ktorú uzatvorili žalobcovia s cestovnou kanceláriou G., s.r.o. s destináciou v Bulharsku bolo samostatnou osobitnou zmluvou o obstaraní zájazdu k uzatvoreniu ktorej došlo na základe dohody medzi žalobcami a žalovanou v 1. rade.

Vo svojom písomnom vyjadrení z 9.4.2014 a prednese na pojednávaní 9.4.2014 uviedol, že nie sú splnené podmienky na náhradu škody podľa Občianskeho zákonníka a tvrdil, že nedošlo medzi účastníkmi k platnému uzavretiu zmluvy o obstaraní zájazdu, pretože táto bola podľa interných predpisov žalovaného stornovaná a žalovaný mal zaevidovanú len objednávku zájazdu. Dôvod stornovania je popísaný žalovaným v liste z 2.9.2010. Poukázal na to, že žalobcovia uzatvorili zmluvu o zájazde do Bulharska s inou cest. agentúrou než so žalovaným.

Zo zmluvy o obstaraní zájazdu z dňa 18.6.2010 vyplýva, že žalobcovia uzavreli so žalovaným v 2. rade prostredníctvom obchodného zástupcu, žalovanej v 1. rade zmluvu o obstaraní zájazdu, predmetom ktorej je zájazd do destinácie Rodos v *** hoteli s odletom dňa 23.7.2010 a so stravovaním all inclusive, t.j. neobmedzene nápoje, raňajky, obedy, večere.

Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 18.6.2010 vyplýva, že žalobcovia uhradili cenu zájazdu podľa vyššie uvedenej zmluvy vo výške 959,44 eur.

Súd konštatuje, že táto zmluva má všetky podstatné náležitosti podľa § 741b Občianskeho zákonníka a v konaní nie je sporné, že pôvodne žalovaná v 1. rade ako obchodný zástupca bola oprávnená za žalovaného v 2. rade uzatvoriť túto zmluvu. Písomná forma je dodržaná. Preto súd považuje túto zmluvu za platne uzavretú. To, že ju žalovaný v 2. rade stornoval podľa interných predpisov a z akých dôvodov to urobil, vo vzťahu k žalobcom, ktorí o tom ani nevedeli nemá žiaden právny význam. Zmluva je platná, zaväzuje účastníkov a títo sú povinní plniť podľa nej dohodnuté povinnosti v súlade so zmluvou a právnymi normami (aj podľa § 741 Občianskeho zákonníka). Ak to niektorá zo zmluvných strán poruší, musí za to niesť zodpovednosť.

Z výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 18.6.2010 vyplýva, že žalovaný v 1. rade vyplatil žalobcom sumu 959,44 eur, ako dôvod : zrušenia zájazdu Rodos.

Zo zmluvy o obstaraní zájazdu z dňa 19.07.2010 vyplýva, žalobcovia uzavreli zmluvu o obstaraní zájazdu s CK G., prostredníctvom žalovanej v 1. rade ako cestovnou agentúrou a zaplatili kúpnu cenu 838 eur, čo potvrdzuje aj príjmový pokladničný doklad zo dňa 19.7.2010 na sumu 838 eur.

Zo zmluvy o obchodnom zastúpení 1/2010 uzavretej medzi žalovanou v 1.rade a žalovaným v 2.rade vyplýva, že touto zmluvou sa žalovaná v 1.rade zaviazala uzatvárať zmluvy o obstaraní zájazdu v mene a na účet žalovaného v 2.rade ako jeho obchodný zástupca.

Podľa článku II bod 11 zmluvy o obchodnom zastúpení 1/2010, obchodný zástupca má právo na základe udeleného plnomocenstva uzatvárať Zmluvy o obstaraní zájazdu v mene zastúpeného, ďalej má právo a povinnosť inkasovať od zákazníkov zálohy aj doplatky zájazdov a služieb zastúpeného a takto inkasované čiastky neodkladne najneskôr nasledujúci pracovný deň poukázať na uvedený účet zastúpeného, čo doloží výpisom z účtu zaslaným prostredníctvom faxu alebo e- mailom na čísla a adresy uvedené v prílohe č. 3 tejto zmluvy. Povinnosť poukázať inkasovanú čiastku je splnená dňom pripísania čiastky na účet zastúpeného. Obchodný zástupca berie na vedomie, že v prípade nesplnenia vyššie uvedenej povinnosti je zodpovedný za škodu, ktorá zastúpenému tým vznikne.

Podľa článku IV bod 1 zmluvy o obchodnom zastúpení 1/2010, zastúpený je zákazníkom zodpovedný za kvalitu, rozsah a obsah služieb, ktoré sú predmetom predaja podľa čl. II tejto zmluvy.

Podľa § 6 zákona č. 281/2001 Z.z. o zájazdoch, podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr a o zmene a doplnení Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov je zmluva o zájazde spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 3 odsek 1 zákona č.281/2001 Z.z. o zájazdoch, podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr vznp., cestovná kancelária je podnikateľ, ktorý na základe živnostenského oprávnenia organizuje, ponúka a predáva zájazdy a uzatvára zmluvu o obstaraní zájazdu (ďalej len "zmluva o zájazde").

Podľa § 4odsek 1 zákona č. 281/2001 Z.z. cestovná agentúra je podnikateľ, ktorý na základe živnostenského oprávnenia vykonáva služby podľa § 3 ods. 2.

Podľa § 5 písmeno a) zákona č. 281/2001 Z.z., objednávateľom je osoba, ktorá uzatvorí s cestovnou kanceláriou zmluvu o zájazde.

Podľa § 741a Občianskeho zákonníka, zmluvou o obstaraní zájazdu sa obstarávateľ (cestovná kancelária) zaväzuje, že objednávateľovi obstará vopred ponúkanú kombináciu služieb cestovného ruchu (zájazd), a objednávateľ sa zaväzuje, že zaplatí dohodnutú cenu.

Podľa § 741g odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, cestovná kancelária môže pred začatím zájazdu od zmluvy odstúpiť len z dôvodu zrušenia zájazdu alebo z dôvodu porušenia povinností objednávateľom, ktoré boli zmluvne dohodnuté.

Podľa § 741g odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak odstúpi cestovná kancelária od zmluvy z dôvodov zrušenia zájazdu pred jeho začatím, má objednávateľ právo žiadať, aby mu cestovná kancelária na základe novej zmluvy poskytla iný zájazd najmenej v kvalite, ktorá zodpovedá službám dohodnutým v pôvodnej zmluve, ak cestovná kancelária môže takýto zájazd ponúknuť.

Podľa § 741g odsek 3 Občianskeho zákonníka, pri uzatvorení zmluvy podľa odseku 2 sa platby uskutočnené na základe pôvodnej zmluvy považujú za platby podľa novej zmluvy. Ak je cena nového zájazdu nižšia ako už uskutočnené platby, je cestovná kancelária povinná tento rozdiel bezodkladne objednávateľovi vrátiť.

Podľa § 741g odsek 4 Občianskeho zákonníka, ak cestovná kancelária zruší zájazd v lehote kratšej ako 20 dní pred termínom jeho začatia, objednávateľ má právo na primeranú náhradu škody.

Podľa § 741i odsek 1 Občianskeho zákonníka, cestovná kancelária zodpovedá objednávateľovi za porušenie záväzkov vyplývajúcich z uzatvorenej zmluvy bez ohľadu na to, či tieto záväzky má splniť

cestovná kancelária, alebo iní dodávatelia služieb, ktoré sa poskytujú v rámci zájazdu. Objednávateľ uplatní právo na odstránenie chybné poskytnutej služby bezodkladne, a to u dodávateľa služby alebo u povereného zástupcu cestovnej kancelárie. O uplatnení tohto práva je potrebné urobiť písomný záznam v spolupráci so zástupcom cestovnej kancelárie.

Podľa § 741i odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak nesplní cestovná kancelária povinnosti vyplývajúce zo zmluvy alebo z tohto zákona riadne a včas, musí objednávateľ uplatniť svoje právo písomne v cestovnej kancelárii bezodkladne, najneskôr však do troch mesiacov od skončenia zájazdu, alebo v prípade, že sa zájazd neuskutočnil, odo dňa, keď sa mal zájazd skončiť podľa zmluvy, inak právo zaniká. Na uznanie nárokov pri chybné poskytnutej službe objednávateľ predloží písomný záznam urobený podľa odseku 1.

Podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcami ako objednávatelmi a žalovaným ako cestovnou kanceláriou prostredníctvom obchodného zástupcu žalovaného (pôvodne žalovanej v 1.rade) došlo k uzavretiu zmluvy o obstaraní zájazdu, ktorej predmetom bol zájazd na Rhodos so stravovaním all inclusive za dohodnutú cenu. Žalovaný mal s obchodným zástupcom uzavrieť zmluvu o obchodnom zastúpení, v zmysle ktorej bol obchodný zástupca oprávnený predávať zájazdy a vykonávať právne úkony v mene zastúpeného v rozsahu písomného plnomocenstva. Toto konanie právneho zástupcu zaviazovalo priamo žalovaného ako zastúpeného, aj keď o úkonoch svojho obchodného zástupcu nevedel, v dôsledku čoho sa žalovaný nemôže zbaviť prípadnej zodpovednosti voči žalobcom. S týmto názorom súdu sa stotožnil aj odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 27.11.2014 sp. zn. 7Co/146/2014. Zároveň medzi účastníkmi nebola sporná tá skutočnosť, že žalobcovia zaplatili cenu zájazdu vo výške 959,44 eur, pričom na predmetný zájazd necestovali z dôvodu zlyhania softvéru v deň zaplattenia zájazdu, v dôsledku čoho sa nedostali do zoznamu cestujúcich. Túto skutočnosť možno vyhodnotiť ako odstúpenie žalovaného od zmluvy o obstaraní zájazdu zo dňa 18.6.2010 v dôsledku čoho nastupuje režim upravený v ustanovení § 741g Občianskeho zákonníka. Pre zrušený zájazd tak žalobcom vzniklo právo žiadať, aby im cestovná kancelária - žalovaný poskytol iný zájazd v rovnakej kvalite, ktorý zodpovedá službám v pôvodnej zmluve o obstaraní zájazdu, ak cestovná kancelária môže takýto zájazd ponúknuť, pričom žalobcom vzniklo i právo na primeranú náhradu škody v súlade s ustanovením § 741g odsek 4 Občianskeho zákonníka, pretože k zrušeniu zájazdu došlo v lehote kratšej ako 20 dní pred termínom jeho začatia a samozrejme na vrátenie peňazí v prípade neposkytnutia iného zájazdu. Toto právo bolo nevyhnutné uplatniť písomne v cestovnej kancelárii v trojmesačnej prekluzívnej lehote plynúcej odo dňa, keď sa mal zájazd uskutočniť (§ 741i Občianskeho zákonníka), čo žalobcovia i dodržali.

Žalobcovia sa voči žalovanému domáhali náhrady škody vo výške 660 eur, ktorá im vznikla v dôsledku porušenia povinností cestovnej kancelárie - žalovaného a jej obchodného zástupcu dohodnutých v zmluve o obstaraní zájazdu zo dňa 18.6.2010 a neposkytnutia rovnocenného zájazdu. Táto škoda pozostáva z nákladov vynaložených na dokupovanie si stravy a nápojov podľa jednotlivých položiek počas dovolenky v Bulharsku, na základe zmluvy o obstaraní zájazdu uzavretej s cestovnou kanceláriou CK Mireks.

V konaní však bolo preukázané, že žalobcovia po tom, ako bol zrušený zájazd na Rhodos v zmysle zmluvy o obstaraní zájazdu uzavretej so žalovaným ako objednávatelia následne uzavreli zmluvu o obstaraní zájazdu dňa 19.7.2010 s cestovnou kanceláriou CK Mireks prostredníctvom jej obchodného zástupcu (pôvodne žalovanej v 1.rade), čoho dôkazom je zmluva o obstaraní zájazdu (čl. 59 pôvodného spisu). Cena tohto zájazdu bola vo výške 838 eur a rozdiel medzi pôvodne zaplattenou cenou za zájazd podľa zmluvy o obstaraní zájazdu zo dňa 18.6.2010 vo výške 959,44 eur a touto cenou bol žalobcom vrátený, čo žalobcovia ani nespornili.

Za takéhoto stavu má súd síce za to, že zrušením zájazdu na Rhodos podľa zmluvy o obstaraní zájazdu so žalovaným vzniklo žalobcom právo žiadať od žalovaného iný zájazd najmenej v kvalite, ktorá by zodpovedala službám dohodnutým v pôvodnej zmluve, avšak uzavretím zmluvy o obstaraní zájazdu dňa 19.7.2010 prostredníctvom rovnakého obchodného zástupcu, ale s inou cestovnou kanceláriou a vrátením rozdielu v cene pôvodného zájazdu a nového zájazdu došlo medzi žalobcami a žalovaným k ukončeniu a vysporiadaniu ich vzájomného vzťahu. Uzavretie zmluvy o obstaraní zájazdu do

Bulharska bolo uzavretím novej zmluvy o obstaraní zájazdu, a nie poskytnutím iného zájazdu pôvodnou cestovnou kanceláriou - žalovaným, keďže zmluva o obstaraní zájazdu do Bulharska bola uzavretá s inou cestovnou kanceláriou, a to CK G.. Na uvedenom nemení nič ani tá skutočnosť, že obidve zmluvy boli uzavreté s rovnakým obchodným zástupcom, ktorý však konal v mene a na účet dvoch rôznych cestovných kancelárií. Zároveň nemožno poprieť, že žalobcom voči žalovanému vzniklo právo požadovať primeranú náhradu škody. Občiansky zákonník vo svojom ustanovení § 741g odsek 4 nešpecifikuje, o akú škodu by mohlo ísť, ak boli objednávateľovi vrátené finančné prostriedky, ktoré poskytol cestovnej kancelárii, a preto škoda by v danom prípade mohla vzniknúť iba ako škoda na zdraví. V žiadnom prípade tak nemožno od žalovaného ako náhradu škody žiadať škodu pozostávajúcu z nákladov na dokupovanie si stravy na novom zájazde uzavretom s inou cestovnou kanceláriou, a to z dôvodu absencie protiprávneho úkonu žalovaného a akejkoľvek príčinnej súvislosti medzi vznikom prípadnej škody a protiprávnym úkonom žalovaného, pretože zodpovednostné vzťahy vznikajú len medzi účastníkmi zmluvy o obstaraní zájazdu, t.j. len zo zmluvy o obstaraní zájazdu uzavretej so žalovaným, a nie zo zmluvy o obstaraní zájazdu uzavretej s CK G.. Na daný prípad nemožno aplikovať ani ustanovenie § 741i odsek 1 Občianskeho zákonníka, pretože toto ustanovenie upravuje zodpovednosť za porušenie záväzkov z uzatvorenej zmluvy v prípade, ak tieto záväzky mala splniť cestovná kancelária príp. iný dodávateľ služieb, avšak muselo by ísť o záväzky zo zmluvy o obstaraní zájazdu zo žalovaným.

Na dôvažok súd uvádza, že žalobcovia predpoklady stanovené zákonom na vznik škody (konkrétne : protiprávne konanie, škodu a príčinnú súvislosť) a to predovšetkým jej výšku ani nepreukázali. Čo sa týka určovania výšky škody žalobcami len obvyklými údajmi z internetu, bez doloženia pokladničných dokladov o skutočnej škode, t.j. o skutočne vynaložených a zaplatených výdavkov žalobcov na nákup stravy je nepostačujúce. Rovnako nebolo zo strany žalobcov preukázaný nárok na náhradu škody podľa vyššie uvedených ustanovení OZ.

Po vykonanom dokazovaní tak súd dospel k záveru, že žaloba žalobcov nie je dôvodná, a preto ju zamietol v celom rozsahu. Toto je aj v súlade s posledným právnym názorom odvolacieho súdu.

O trovách tohto konania i konania odvolacieho súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 odsek 1 v spojení s § 151 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaný mal v tomto konaní úspech v celom rozsahu, preto má právo na náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie svojho práva. Zásada úspechu sa neposudzuje za každé štádium konania osobitne (prvostupňové, odvolacie i konanie po vrátení veci), ale podľa úspechu vo veci. Trovy konania žalovaného pozostávajú zo súdneho poplatku za podané odvolanie vo výške 39,50 eur a z trov právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby advokátom. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z 5 úkonov právnej služby uskutočnených právnym zástupcom JUDr. Igorom Raábom v súlade s vyčíslením trov zo dňa 7.10.2011 (1. Príprava a prevzatie zastúpenia, 2. Účasť na pojednávaní dňa 15.7.2011, 3. Účasť na pojednávaní dňa 12.9.2011, 4. Účasť na pojednávaní dňa 7.10.2011, 5. Písomné podanie na súd - vyjadrenie žalovaného zo dňa 21.9.2011) v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) z tarifnej hodnoty veci 660 eur, z ktorej základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 41,50 eur podľa ustanovenia § 10 odsek 1 vyhlášky a paušálnej náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa ustanovenia § 16 odsek 3 vyhlášky za 5 úkonov právnej služby zvýšených o daň z pridanej hodnoty, pričom právny zástupca žalobcu preukázal, že je jej platiteľom. Odmena vrátane paušálnych náhrad predstavuje sumu 244,55 eur (5x41,50 eur + 5x7,41 eur).

Ďalej trovy právneho zastúpenia žalovaného právnym zástupcom JUDr. Igorom Raábom pozostávajú v zmysle ustanovenia § 15 odsek 1 vyhlášky z náhrady cestovného na trase Košice - Humenné a späť t.j. 2 x 90 km (180 km) osobným automobilom značky Nissan Qashqai s evidenčným číslom L pri priemernej spotrebe 5,4 l/100 km. Za cestu na pojednávanie dňa 15.7.2011 pri cene pohonných hmôt 1,329 eur/1 (priemerná cena PHM v rozhodnom období) a paušálnej náhrade 0,183 Eur/1 km (v zmysle ustanovenia § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky číslo 632/2008 Z.z.) má žalovaný právo na náhradu cestovného vo výške 45,32 eur (cestovné vo výške 12,92 eur + paušálna náhrada vo výške 32,40 eur). Z cestu na pojednávanie dňa 12.9.2011 pri cene pohonných hmôt 1,339 eur/1 (priemerná cena PHM v rozhodnom období) a paušálnej náhrade 0,183 Eur/1 km má žalovaný právo na náhradu cestovného vo výške 45,42 eur (cestovné vo výške 13,02 eur + paušálna náhrada vo výške 32,40 eur) a za cestu na pojednávanie dňa 7.10.2011 pri cene pohonných hmôt 1,349 eur/1 (podľa priloženého dokladu o kúpe PHM) a paušálnej náhrade 0,183 Eur/1 km má žalovaný právo na náhradu cestovného vo výške 45,51 eur (cestovné vo výške 13,11 eur + paušálna náhrada vo výške 32,40 eur).

Ďalej trovy právneho zastúpenia navrhovateľa pozostávajú z náhrady za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu v zmysle ustanovenia § 17 odsek 1 citovanej vyhlášky za 18 polhodín za cestu na pojednávanie dňa 15.7.2011, 12.9.2011, 7.10.2011 na trase 3 x Košice - Humenné a späť (výpočtovým základom je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, t.j. za 1.polrok roku 2010; 1/60 - 12,35 Eur) vo výške 222,30 Eur (18 x 12,35 eur).

Odmena vrátane paušálnych náhrad sa zvyšuje o 20 % DPH, pretože súd mal za preukázané, že právny zástupca JUDr. Igor Raáb je jej platiteľom. Spolu trovy právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby JUDr. Igorom Raábom predstavujú sumu 723,72 eur (603,10 eur + 20 % DPH).

Trovy žalovaného pozostávajú aj z trov právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby JUDr. Ing. Jánom Felšöcim, ktoré si právny zástupca uplatnil za 5 úkonov právnej služby (1. Príprava a prevzatie zastúpenia, 2 účasť na pojednávaní dňa 9.4.2014, 3. Písomné podanie na súd zo dňa 9.4.2014, 4. Písomné podanie na súd - odvolanie, 5. Účasť na pojednávaní dňa 20.2.2015). Súd však nemohol priznať odmenu vrátane režijného paušálu za úkon právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia, pretože odmenu za tento úkon právnej služby už priznal v rámci trov právneho zastúpenia JUDr. Igora Raába. Súd zastáva názor, že i v prípade, ak počas konania dôjde k zmene právneho zastúpenia účastníka možno priznať odmenu za prípravu a prevzatie zastúpenia len jedenkrát. Súd tak priznal odmenu vrátane režijného paušálu len za 4 úkony právnej služby spolu vo výške 198,86 eur (4x41,50 eur + 2xRP 8,04 eur + 2xRP 8,39 eur).

Ďalej trovy právneho zastúpenia žalovaného právnym zástupcom JUDr. Ing. Jánom Felšöcim pozostávajú v zmysle ustanovenia § 15 odsek 1 vyhlášky z náhrady cestovného na trase Vranov nad Topľou - Humenné a späť t.j. 2 x 27 km (54 km) osobným automobilom značky Škoda Octavia s evidenčným číslom H pri priemernej spotrebe 4,9 l/100 km. Za cestu na pojednávanie dňa 9.4.2014 pri cene pohonných hmôt 1,340 eur/1 (priemerná cena PHM v rozhodnom období) a paušálnej náhrade 0,183 Eur/1 km má žalovaný právo na náhradu cestovného vo výške 13,39 eur a za cestu na pojednávanie dňa 20.2.2015 pri cene pohonných hmôt 1,124 eur (doklad o kúpe PHM) a paušálnej náhrade 0,183 Eur/1 km má žalovaný právo na náhradu cestovného vo výške 12,85 eur.

Právny zástupca žalovaného si uplatnil aj náhradu za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu v zmysle ustanovenia § 17 odsek 1 citovanej vyhlášky za 4 polhodiny za cestu na pojednávanie dňa 9.4.2014, 20.2.2015 na trase 2 x Vranov nad Topľou - Humenné a späť (výpočtovým základom je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, t.j. za 1.polrok roku 2013; t.j. 13,40 eur a za prvý polrok roku 2014, t.j. 13,98 eur) vo výške 54,76 Eur (2x13,40 eur + 2x13,98 eur).

Odmena vrátane paušálnych náhrad sa zvyšuje o 20 % DPH, pretože súd mal za preukázané, že právny zástupca JUDr. Ing. Ján Felšöci je jej platiteľom. Spolu trovy právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby týmto právnym zástupcom predstavujú sumu 335,83 eur (279,86 eur + 20 % DPH).

Spolu na trovách konania sú žalobcovia povinní spoločne a nerozdielne žalovanému zaplatiť trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 39,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 1059,55 eur na účet právneho zástupcu žalovaného JUDr. Jána Felšöciho.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.; Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.